

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
39/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. március 27.

A C-565/12. sz. ügyben hozott ítélet
Le Crédit Lyonnais SA kontra Fesih Kalhan

A Bíróság pontosítja azokat a feltételeket, amelyek mellett a szerződéses kamatköveteléstől való megfosztásnak mint a hitelfelvevő hitelképességének vizsgálatára vonatkozó, szerződéskötést megelőző kötelezettség hitelező részéről történő megsértése szankciójának alkalmazása összeegyeztethető az uniós joggal

A francia szabályozás előírja, hogy az a hitelező, aki nem vizsgálta megfelelő módon a hitelfelvevő hitelképességét a hitelmegállapodás megkötését megelőzően, többé nem tarthat igényt a szerződéses kamatokra, azzal, hogy a törvényes kamatok alanyi jogon továbbra is esedékesek, és azok mértékét öt százalékponttal kell növelni, amennyiben a hitelfelvevő nem fizette vissza tartozása egészét két hónappal a bírósági határozat végrehajthatóvá válását követően.

2011-ben F. Kalhan szerződést kötött a Le Crédit Lyonnais-vel (LCL) 38 000 euró összegű, célhoz nem kötött hitel felvételéről, évi rögzített **5,60%**-os hitelkamatlábbal. Miután F. Kalhan e hitelt nem tudta visszafizetni, az LCL a tribunal d'instance d'Orléans előtt érvényesítette a fennmaradó esedékes összeg iránti igényét. E bíróság megállapítja, hogy az LCL nem vizsgálta megfelelő módon F. Kalhan hitelképességét, ezáltal a francia szabályozásnak megfelelően nem tarthat igényt a szerződéses kamatokra. A bíróság megjegyzi mindazonáltal, hogy a szerződéses kamatok helyett alkalmazandó törvényes kamat mértéke 2012-ben **5,71%** (öt százalékpontos növelés után), ami, ahelyett, hogy szankciót valósítana meg a hitelezővel szemben, kedvezményt biztosít a számára. A bíróságban felmerül tehát az a kérdés, hogy a francia szankciórendszer összeegyeztethető-e az uniós joggal és különösen a 2008/48 irányelvvel¹, amely azt írja elő többek között, hogy a hitelfelvevő hitelképességének szerződéskötést megelőző vizsgálatára vonatkozó nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A Bíróság, amelyhez e kérdéssel fordultak, emlékeztet arra, hogy a 2008/48 irányelvnek megfelelően a hitelezőnek, a fogyasztók hitelek felelőtlen nyújtásával szembeni hatékony védelmének céljából, bármilyen szerződéses jogviszony létrejöttét megelőzően vizsgálnia kell a hitelfelvevő hitelképességét, a tagállamoknak pedig hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket kell hozniuk e kötelezettség elmulasztásának szankcionálására. A Bíróság azt vizsgálja tehát, hogy a francia szabályozás által előírt szankció (vagyis a szerződéses kamatköveteléstől való megfosztás) szigorúsága összhangban áll-e azon jogsértés súlyával, amelynek a visszaszorítására irányul, és különösen hogy e szankció tényleges visszatartó hatással bír-e.

E tekintetben a Bíróság kijelenti, hogy olyan esetben, amikor a fennmaradó tőke a hitelfelvevő nemfizetése folytán azonnal esedékessé tehető, a kérdést előterjesztő bíróságnak össze kell hasonlítania azt az összeget, amelyet a hitelező akkor kapott volna, ha teljesítette volna a szerződéskötést megelőző értékelésre vonatkozó kötelezettségét, azzal az összeggel, amelyet a fent hivatkozott szankció alkalmazásával kapna. Abból, ha a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítaná meg, hogy a szankció alkalmazása kedvezményt biztosíthat a hitelezőnek, az következne, hogy a szóban forgó szankciórendszer nem biztosít ténylegesen visszatartó hatást.

¹ A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 133., 66. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o., HL 2010. L 199., 40. o. és HL 2011. L 234., 46. o.).

Egyébiránt a Bíróság pontosítja, hogy a szóban forgó szankciót nem lehetne ténylegesen visszatartó jellegűnek tekinteni, amennyiben az az összeg, amelyhez a hitelező e szankció alkalmazása folytán juthat, nem **jelentősen** alacsonyabb azon összegnél, amelyre akkor lenne jogosult, ha e kötelezettségét teljesítette volna. Ha a kamatköveteléstől való megfosztás szankciója gyengülne vagy akár tisztán és egyszerűen elenyészne, úgy e szankció nem mutatna ténylegesen visszatartó jelleget, ezáltal sértené a 2008/48 irányelv rendelkezéseit.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106